

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Dydsdragonen (Lau Lauritzen Sr., DK, 1918).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1633 (pdf: p. 2-22)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Lauritzen

Tit. Mrs. Kaufshering

San Francisco 9/3-17.

"PRIVATLIVETS UFRÖD."

Filmsfärce.

Manuskriptet tillhör:
P. H. G. Heyerd
Lönngade 38.
B

Personer :

Rentier Gummelstrup. }
Fru Alvilda, hans unge Viv. } boende paa 1 Sal.

Poul West, Maler. }
Peter Dam, Billedhugger. } boende paa 5 Sal.
Susse, Model.

.....

.....

1.
Troppegangen udenfor Kammestue-døer

Frø Kammestue forrigtig ind fra Døren
og der sættes sig ned og op at Troppe-
gangen hær har forviret sig om at
der ingen Mennesker er, samt hær Syden
om sig og løber hær sig op at med 5 Sal

2a
Udenfor Kvartalsgangen Troppegangen
Frø Kammestue - en stærk Syden kommer
og går ind at ~~Kammestue~~

2 B.
Stier -
På det Tid er ivrig oplagt af sit belagde
og Frø Kammestue sidder med sit aller-
sødeste Udtryk - På det er meget forelsket

Billedhugger

Oppe paa 5 Sal.

2.

Atelier, (hvis venstre Halvdel benyttes af Male-
ren Poul West og hvis højre Halvdel tilhører hans Ven
Billedhugger Peter Dam, I Midten et stort Forhæng, der
kan trækkes fra.)

Tekst:

Den køette Fru Gummelstrup vil til sin Mands Fødsels-
dag overraske ham med et Maleri og sidder i den Anled-
ning Model for den unge Maler poul West oppe paa 5 Sal..

*Fru Gummelstrup ~~går~~ ind ad Døren - lukker
hænder efter sig - hun anbringes paa en Forhøjning
Fru Gummelstrup er anbragt paa en Forhøjning. Poul maler
hende. Hans Forelskelse er umiskendelig. Fru Alvilda er
Verdensdame og er ikke utilgængelig for Tilbedelse.*

Tekst:

til 2a

.....men det ved Hr Gummelstrup nede paa 1' Sal
ikke noget om !

2 b.

~~Nr. 2~~ *Nede paa 1ste Sal*

Spisestuen. Hr Gummelstrup, en skaldet Tyksak, van-
drer hovedrystende op og ned i Stuen. Han kan ikke begri-
be, hvor Konen bliver af. Af og til trækker han Uhret
op af Lommen, sjensynlig irriteret over den lange Vente-
tid. Bordet er dækket og venter.....Pigen kommer
ind og vil rette an. Gummelstrup sender hende ~~Rasende~~
ud. Pigen er hvidglødende og siger op. Gummelstrup smæk-
ker et dampende Fad Kartofler efter hende. Det træffer
netop Døren, som hun med et Tordenbrag smækker i.

Gummelstrup gaar hen til Vinduet og stir-
rer ud. Pludselig kommer han i Tanke om, at han i Vin-
duesspejlet kan udspionere den formentlig utro Halvdel,
naar hun brødefuld kommer hjem. Han sætter sig til Rette.

Nr. 3.

Atelieret paa 5 Sal.

Den skønne Fru Alvilda ser paa sit Arm-
baandsuhr og opdager med Rædsel, at Klokken atter denne
Gang er bleven for mange. Hun belaver sig paa at gaa.
Poul ser ud som en Solformørkelse over at han allerede
skal skilles fra sin Tilbede. Det nytter dog ikke og han

faar nøjes med den Skønnes kokette Beklagelser og det Haandkys han naadigt faar tilstaaet lige inden Døren lukker sig for hende. Han stirrer et Øjeblik paa den lukkede Dør og gaar derefter hen til Staffeliet, hvor han forelsket falder i Staver foran sit Maleri.

Nr. 4.

Trappegangen.

Fru Alvilda kommer forsigtigt ned fra 5' Sal og standser nu foran 1' Sals Døren. Hun ser paa sit Uhr og tager sig til Hjærtet. Hun ved at den brølende Løve venter hende.

Nr. 5. a.

I Gadespejlet. (*Effekt billede*)

Ved Vinduet sidder fremdeles Hr Gummelstrup og i Gadespejlet følger han den stærke Trafik nedenfor sine Vinduer. Han vaager nøje over alle, der passerer ud og ind.

Nr. 5. b.

Spisestuen.

Henne ved Gadespejlet den utaalmodige og sultne Ægtemand. Fru Alvilda aabner forsigtigt Døren og glider ind - lister sig hen og holder Hænderne for Øjnene af ham. Han springer op med et Spjæt saa hun uvilkaarligt retirerer. Gennembørende hende med sit hvasseste Blik spørger han; Hvor kommer Du fra - - - ? Du er ikke kommet igennem Gadedøren?-og peger paa det forræderiske Gadespejl. Undvigende Forklaringer fra Fru Alvilda. Rasende Beskyldninger og voksende Skinsyge hos Gummelstrup. Ualmindelig stormende Opgør, under hvilket Fru Alvilda peger paa et stort Billede af sin Mor og siger: "Jeg sender Bud efter hende, hvis Du ikke snart holder op". Gummelstrup er ved at kvæles og..... maa have Luft. Han slaar et dundrende Slag i Spisebordet; uheldigvis træffer hans Haand i Flugten Øpørserskeem i Terrinen. Skeem farer med et Par Saltemortaler undervejs op i det store Fotografi, forestillende Gummelstrups stramtandede Svingemor. En mægtig Stjerne med smaa Pletter af Suppe viser de første Tegn paa den begyndende Slagmark.

Fru Alvilda staar et Øjeblik som forstenet. Da begynder nogle sitrende Trækninger omkring Mundvigene og hun bryder ud i et ubehersket Anfald af Graad - gaar ind i Dagligstuen og smækker Døren i efter sig.

Gummelstrup ser efter hende, - gaar rasende op

*Eventuelt Fogs
"Billedet" Støl*

og ned - sender forbitrede Blikke til den sønderslagne Svigermor - irriteres i den Grad deraf, at han griner Suppeskeen og smækker endnu et Par Fixstjerner i Glasset, hvad der synes at berolige ham, omend kun for et Øjeblik.

Han skæver til Fadene, løfter Laaget paa et af dem. Han er ustyrlig sulten. Men hans Raseri faar Overtaget. Han smækker Laaget paa - og vandrer rastløs op og ned - hændertruende mod Dagligstuedøren.

Nr.6.

Atelieret paa 5' Sal.

Poul West sidder stadig betaget foran sit Billede af den skønne. Endelig løsriver han sig, gaar hen til det store Forhæng, og trækker det fra. Peter Dam er i Færd med at arbejde paa en Statuette; Susse hans Model staar paa en Forhøjning, iført et stort Gevandt. Peter Dam kaster Modelerpinden fra sig, og Susse springer ned. Hun løber hen til et Vægskab, der ellers tjener til Spisekammer. Hun aabner det. Det er tomt. Hun gør de andre opmærksomme derpaa. De ser modfaldne paa hinanden over denne Ordagelse: - "ikke en Krumme i Huset." Hun henvender sig til Peter. Han vender hovedrygstende begge sine Bukselommer - de er tomme. Ved at henvende sig til Poul faar hun samme Resultat. Alle tre staar raadvilde. Pludselig faar Susse en lys Ide.

Tekst:

"Hør, - hvad skal I i Grunden med to Sæt Tøj. Den ene af Jer er jo altid hjemme. Lad mig stampe et af dem hos Onkel, saa kan vi faa en bedre Frokost."

Dette Argument slaar de andre. Man undersøger i en Fart, hvilket af Sættene, der har bedste Chancer for at takkes "Onkel" og Susse afgør med Sagskundskab at det maa være Pouls - Hun røver Jakken af ham og giver den til Peter, der imidlertid begynder at pakke den ind i et stort Papir han finder frem. Paa hver sin Side af en spansk Væg klæder Poul og Susse sig nu henholdsvis af og paa. Vest og Benklæder kaster Poul hen i Hovedet paa Peter, der skal pakkes ind.

Nr.7.

Dagligstuen.

Fru Alvilda sidder som selve Sorgens Gudinde og snøfter medens hendes Hjerne pønser paa, hvad der maa gøres. Hun rejser sig gaar hen imod Skrivebordet og giver sig til at skrive.

Nr.8.

Spisestuen.

Gummelstrup vandrer op og ned. Han standser

og lytter - bøjer sig ned og ser igennem Nøglehullet.
Han lægger sig paa Knæ.

Nr.9. Atelieret.

Omk^{er}lødning er foregaaet. Susse iført Overtøj.
Peter fuldender Indpakningen og Poul har taget en Bade-
kaabe paa. Man er begejstret over Idéen og Udsigten
til et lækkert Maaltid. Med Pakken under Armen flyver
Susse Peter om Halsen og forsvinder ud af Døren. Poul
er atter faldet i Staver over sit Billede.

Nr 10. Dagligstuen.

Fru Alvilda er færdig. Hun ringer. Pigen
kommer. Fruen vil just give hende Brevet, da hendes Op-
mærksomhed pludselig henledes til Spisestuedøren. Med
et forstaaende Smil gaar hun i en Bue hen og hænger for-
sigtigt sit Lommetørklæde ned paa Haandtaget, saa Nøgle-
hullet dækkes. Derefter giver hun Pigen Paalæg om at be-
sørge Brevet straks op paa 5' Sal og køber hendes Diskre-
tion med en Tokrone.

Nr.11. Spisestue.

Hr Gummelstrup ligger stadig paa Knæ. Han er
misfornøjet med at hans Observationer pludselig ikke
længere kan foretages - og er ikke straks klar over Grun-
den. Pludselig forstaar han - og tager sin lille ele-
gante Lomme^{kniv} frem. Med Spidsen af det aabne^{de} Blad
forsøger han nu forsigtigt gennem Nøglehullet at fjerne
Lommetørklædet paa den anden Side.

12. Dagligstue.

Fru Alvilda har netop givet Pigen Brevet og
denne staar med det i Haanden, da Lommetørklædet fo^r Nøg-
lehullet dumper ned. Fruen vinker til Pigen, at hun skal
skynde sig afsted med Brevet. Selv tager hun et andet
Brev, som hun har skrevet fra Skrivebordet og gaar reso-
lut over mod Spisestuedøren, som hun aabner med et hur-
tigt Tag.

Nr.13. Spisestue.

Hr Gummelstrup, der stadig ligger paa Knæ og
har forsøgt at indvinde ny Observationer faar en kraftig
Skalle af Døren og tumler tilbage. Dybt krænket og sta-

dig knælende har han dog Aandsnærværelse nok til at modtage det Brev, som hans Hustru med en nedladende Mine rækker ham. Døren smækker atter i. Hr Gummelstrup river Brevet op og læser:

Tekst:

Jeg er krænket i min Sjæls allerinderste..... Mine mystiske Fraværelser staar i Forbindelse med en Overraskelse, jeg vilde berede Dig - - - Dine plumrede Beskyldninger preller fuldkomment af paa mig. Du nægter jo ikke dig selv noget - uforbederlige Libertiner!

Din dybt krænkede Hustru.

Hr Gummelstrup lader Brevet synke og stirrer forskende ud i Rummet.

Nr.13.a. Trappegangen udenfor Gummelstrups Dør.

Fru Alvilda gaar ud af Døren, som hun smækker med et Brag - og ned ad Trappen.

Nr.14. Spisestue.

Gummelstrup Betragtninger afbrydes af det Brag, som han pludselig hører - "Entredøren blev smækket i!" - Han farer op og hen til Gadespejlet.

Nr.14a. I Gadespejlet.

ser han sin Kone, der med beslutsomme Skridt styrer ned ad Gaden. - Han grunder videre - faar en lys Ide og sniger sig ud.

Nr.15. Atelieret.

Poul staar forgabet og betragter Billedet. Snart lægger han Hovedet paa den ene Side og snart paa den anden - saa flytter han lidt paa Billedet - og begynder forfra. - Den hungrige Peter vandrer op og ned - flyver hen i "Mads-kabet" og finder en gammel Endeski-ve, som han graadigt giver sig til at fortære. - Da banker det. Poul gemmer i Hast sit Maleri. Det er Alvilda's Sendebud - Pigen med Brevet. Hun afleverer det og gaar.

Helios.

15.

Pigen naar indvægs Døren - Poul og Peter kommer
Brevet fra sin Alvidde
Poul river det op - Peter vil se med - De læser:

Tekst: Min Mand aner Vraad. Han har beskyldt mig for det værste. Jeg maatte true med at sende Bud efter det eneste han har Respekt for - hans Svigermor. Han har knust hendes kære Billede.

Vi maa fuldende det, vi er begyndt, et andet Sted. Kom og lad os lægge Planer. Jeg gaar Tur i Folkeparken nu.

De spørger Pigen til - hvem ^{A.G.} fortæller - de siger - "kats" - De kan gaa - hun gaa

Poul springer exalteret rundt. "Hurtigt, Kludene af - jeg skal bruge dem med det samme" - siger han og begynder at rive Tøjet af Peter, der aldeles ikke formaar at sætte sig til Modværge. Straks efter staar de begge i Underbukser - Peter faar Badekaaben i Hovedet - Poul begynder at trække i det fælles Sæt Tøj. Peter klapper beroliget Poul paa Skulderen og siger: Bare ikke nervøs, gamle Dreng - jeg skal nok ordne den Sag!

Nr. 16. Trappegangen udenfor Gummelstrups Dør.

Pigen kommer slentrende ned fra 5' Sal. Just som hun skal aabne Døren rives denne op indvendig fra af Hr Gummelstrup, der har luret i Sprækken og afventet Pigens "Nedkomst" - "Ha" siger han - "endelig paa Sporet - følg med" og slæber den til Døde forskrækkede Pige, der har givet et Hvin fra sig af For-
skrækkelse, med ind i:

Nr17. Spisestuen.

hvor han gør hende Helvede hedt. Med Trudsel og Eder og Dundren i Bordet men navnlig ved Hjælp af en Tikroneseddél faar han gjort hende mør, saa hun rykker ud med Sproget. Under en vulkansk Snøften tilstaar hun, at hun har været oppe hos Kunstmaleren paa 5' Sal. "Godt" siger Gummelstrup med en ildevarslende Ro, ~~der nærmest maa karakteriseres som det skabnesvange Stille før Stormen, "De kan gaa!"~~ - Pigen skæver til ham, som gjaldt det at undslippe en fra Tvangsanstalt udbrudt uhelbredelig Sindsyg, og smyger sig ud gennem Døren. Gummelstrup tager et Par Skridt. Han lægger Slagplanen. Stolt og ukuelig føler han sig som den hævnende Magt. - Da føler han pludselig sin Svigermors Øjne hvile paa sig - oppe fra Portrættet over Buffeten - det gør ham usikker Han glori arrigt igen - Dette synes ikke at forskrække

~~Konstner~~ ¹⁸⁹ ~~Gundersen~~
~~Peter~~

Forkættelse af 19.

Peter græder hos hans Pige - Peter har faaet en
Ide - han begynder at betragte Hr. Stummeskøj
fra alle Sider, med stor, men kunstløs
Interesse - Stummeskøj bliver helt uudviklet
tilværet og spørger irrelevant hvad Fanden
han glæde paa -

Peter svarer - Deres yndede Profil og
smukke Skjæbelse - Stummeskøj bliver
ganske forlegen og smiler af Billedet
Erførelsel - han opfører sig som en
ring Pige der først lang tid har
mentes

den strenge Dame. I Raseri gaaar han da hen og vender Billedet, saa det kommer til at hænge med Vranken udaf. Imponeret af sit Mod, hæver han truende Haanden mod Svingermors " Vrangside " og skridter mod Døren.

Nr 18. Trappegangen udenfor Gummelstrups Dør paa 1' Sal.

Gummelstrups Dør er lukket. Poul, der imidlertid er bleven færdig, kommer stormende ned ad Trappen, som han tager i Firspring, forbi Døren og videre ned. Næppe er han forbi Døren og naaet omkring den nedenforliggende Afsats, før Døren aabnes og Gummelstrup kommer majestætisk ud - og vandrer opad -

Nr 19. Atelieret.

Peter, rivende med Fortønderne i Endeskiven - sulten som en Ravn. Han staar og gumler, da det idetsamme banker. Han gemmer Brevet og paa hans " Kom ind " viser Gummelstrup gigantiske Hævnerskikkelse sig i Døren. Gummelstrup der er i den Formening, at han har Synderen for sig fører hen imod ham og vil tage ham i Struben men Peter springer rask til Side og som Svar paa Gummelstrups tordnende: " De har forført min Kone " springer han op paa Forhøjningen og siger i fuld Forstaaelse af Situationen.

Tekst: De maa undskylde - det er ikke mig, - det er min Ven, og han er ikke hjemme lige i Øjeblikket - - -

Gummelstrup ser inkvisitorisk paa ham, overvejer et kort Sekund - planter sig derpaa paa en Stol: " Godt - - - saa venter jeg til han kommer." - Umælende og skæbnesvanger sidder han der; Peter kravler forsigtigt ned og hans poliske Ansigt røber at han nu, efter den første Forskrækkelse, nok skal vise sig at være Situationens Herre. - Han gaar hen aabner Døren og siger: Vars 'artig Hr Gummelstrup, her er Døren - jeg kan ikke have Dem siddende her! " Gummelstrup protesterer. Han bliver siddende, siger han, til den " anden Labant " kommer tilbage. ~~Da gaar Peter hen til ham og siger:~~

~~Tekst: " Den eneste Maade paa hvilken, De kan blive her er ved at gøre en Bestilling paa en Statue af Dem selv."~~

~~Gummelstrup indser Nødvendigheden af at gaa ind paa dette~~

19 A
Bruch i Folkparken

Paul og Fri kvilde mødes

19 B.
Måner

John har faaet Sammelkræg op at
staa - og med største Beundring saa
den harmoniske Skikkelse -
saa saa han mig op saa lykkelig
og stillet i Positiv - Sammelkræg,
er ikke smigret -

Paul siger - Takst.

Det hvor vilde jeg gerne se Dem
i gamle Levedes - de maas se
dybt ind.

Han siger at Sammelkræg vil at
prøve Levedes - Sammelkræg vil
gerne, men søger sig dog med
passende Besked

19 C
God Lusse Træpead med mange Pakker

19 D
Måner. Sammelkræg er mig iført Levedes
Peter er ved at drømme af Henry Kiste - han leder
om saa til at lege de Skole af ham - lyster
om høj et Skovbælt hvor han har hørt ifører
sig Sammelkræg. Så - pludselig faar han
føle denne og id af Døren - Sammelkræg
skriger efter ham, men saa ikke forsøge
ham i det gamle Mødehus

Forlangende og efter nogle korte Forhandlinger slaar han til, Peter faar ham stavlet op paa Forhøjningen i forskellige halsbrækkende Atituder, hvormed han gør sit Bedste for at rødbrykke den stakkels Tyksak - Han har revet Vest og Frakke af Gummelstrup og svøbt det antikke Klædebon_, som Susse stod Model i, omkring Gummelstrups velnærede Korpus og sætter en Rosenkrans paa hans Skaldede Pande. Han siger derefter:

Trkst: " Til saadan en Kæmpestatue maa jeg have fat i et Vognlæs Ler. Jeg skal straks være her igen. Vær bare saa venlig at laane mig Deres Bukser saalænge. Her har været Tyve inat."

Gummelstrup svage Protester nytter kun lidet, da Peter saa godt som flaar Bukserne af ham og ifører sig dennes hele Habit, som jo selvfølgelig er tre Gange for stort. Han klapper den ustafferede Gummelstrup venskabeligt paa Skulderen og siger: " Lad bare som De er hjemme saalænge " og stormer ud. Gummelstrup vil fare efter - men besinder sig, sine Hævnplaner tro, og nikker sejrbevist.

Nr20. Trappegangen ved en Afsats.

Op ad Trappen kommer Susse, belæsset med Pakker og Flasker - ned ad Trappen kommer Peter farende i Gummelstrups flagrende Habit. Da Susse ser det overvældende Syn, giver hun et vældigt Vræl fra sig og smider alle Pakkerne - undtagen Flasken. - Ud af en Pakke vælter et Par røde Hummere medens et Par Ananas-Daaser triller ned ad Trinene. Peter tysser og vinker hende til sig. Han forklarer i faa Ord Situationen og siger:

Tekst: " Se at faa den gamle Støder paa Glatiis. jeg fare ud i Folkeparken og henter de andre. Saa er han den--!"
Susses Ansigt er klaret op og hun er vældig med. Hun faar Hummerne fisket op tilligemed Daaserne og kravler opad. Peter flagrer lynsnart nedad.

Nr 21. Udenfor Huset.

Ud af Gadedøren farer Peter. Hans ejendommelige Paaklædning undlader ikke at gøre Virkning. Et Par hylende Gadedrenge sætter jublende efter ham - fulgt af nye, der slutter sig til. Sporvogne, Biler og Fodgængere stirrer undrende efter ham.

Halløj i Gaden!

Ingen Politi - selvfølgelig!

Förskottet af 213

Hän griper Pehr i Kroven og slaar ham
som fremme med en stor fisk -

Pehr skiter sig dog løs og forsvinder
sin vej ned i under træerne julef

Nr22. Atelieret.

☑ Han finder Bil-
ledet af Morsen og
Knyttens røde
Hænderne. - De kan
være, de skyldes

Gummelstrup snuser rundt og ser paa de mange Skitser og lign af forførelseriske Skabninger, hvormed Vægge-
ne er prydede. ☑ Pludselig hører han nogen komme. En Isnen
gennemfarer ham. " Sæt det er Tyvene - eller Skurken,
han venter. Han bevæbner sig med det meste af en tilste-
deværende Petroleumskakkelovn, som han i paakommende Til-
fælde kan anvende som en Slags Haandgranat og skjuler
sig i en Krog bag en Lænestol. Susse kommer ind med sine
mange Pakker. Hendes Mine røber intet. Hurtigt begynder
hun at dække Bord med de mange festlige Retter, bestaaen-
de af Hummer, Ost, Frugt og diverse Flasker.

Nr23. Stærkt befærdet Gade.

Ned ad Gaden flagrer Peter. Der er
mindst 100 hujende Unger efter ham. Undervejs vælter
han en kolerisk Fiskerkælling, der er ved at faa et apo-
plektisk Tilfælde af Raseri.
~~Menneskekærlige Naturer samler sig dog trøstende om hende
og samler hende op i Numerorden. Hun er intet tilstødt
- selv om hun paastaar at have " stødt sig ".
Sværmen forsvinder nede i Gaden, -
alt flygter til Side. -~~

Nr24r

Nr 24. Atelieret.

Et pynteligt lille Bord med 3 Kuverter er nu
dækket og Flaskerne trukket op. De lækre Sager tager sig
yderst fristende ud. Susse, der ogsaa har medført Blomster
til Bordet, tager en Rose og fæster den, foran ^{ved} Spejl, i
sit Haar, hvorefter hun sætter sig til Bords, drikker sig
et Glas Vin og tager for sig af Retterne.

Gummelstrups Skaldepande med Rosenkrandsen og
hans ene Øje er forlængst forskende kommet op fra Krogen
bag Lænestolens Ryg - ; hans sultne Mave, der grundet paa
det ægteskabelige Opgør, blev snydt for Maaltidet, faar
ham til at sende længselsfulde Blikke til de herlige Sa-
ger. Da han ligeledes som Kvindekender er erfaren
" Gourmand " er han ingenlunde heller upaavirket af Sus-
ses Undigheder. Han rejser sig pludselig op bag Stolen
og siger:

Tekst: " Undskyld - mit Navn er Rentier Gummelstrup - jeg
staar Model for Hr Dam. Maa jeg have den Ære at hilse
paa Dem, Frøken??? - - "

Susse, der kun har afventet et Livstegn vender sig forfærdet og besvimer --. Den forskrækkede Gummelstrup, der ganske glemmer sit maleriske, men absolut ikke helt passende Kostume, iler til.

Han giver hende lidt Vin at drikke og vifter hende. Da Susse endelig med et svagt Blik slaar Øjenene op - har Gummelstrups Omsorg nødvendiggjort, at han har maattet lægge Armen omkring hende, for bedre at understøtte hende. Susse lader nu alle sine forførelseriske Kunster spille og fra angstelig Forskrækkelse glider hun let gennem alle Overgange til velberegnet naiv Forundring og skænker pludseligt et Glas op til Gummelstrup, støder til det og siger: "Skaal". -

Gummelstrup lader sig ikke dette sige to Gange. Han skaaler - drikker! Da Susse, der paa hans madkære Øjekast, forstaar at han gerne vil have noget med, opfordrer ham til at smage, sætter han sig begejstret til Rette og derved snart inde i en livlig Konversion, der dirigeres af Susse's kokette Fyrværkeri af Øjekast, som hurtigt faar den gamle Don Juan til at glemme alt andet. Hans Opmærksomhed deles ligeligt mellem Susse og Délikatesserne. - Vinen ikke at forglemme.

Nr25. Udenfor Folkeparken. Anlæg med Gitterport(tages inde fra)

Peter kommer farende med hele Halen af hujende Gadeunger efter sig. Han har et kort Forspring, som han, saasnart han er kommet igennem Gitterporten benytter til at smække denne i og skyder Slaaen for. Hele Horden af Unger river og rusker i Gitteret, hujer, skraaler, vrænger og griner af Peter, der imidlertid vrænger Næse ad hele Sværmen, der er kravlet op ad Gitteret saa højt de kan naa. Peter stormer videre ned gennem Parken.

Nr 26. En Bank i Folkeparken. I Nærheden et Monument el.lign.

Fru Alvilda og Poul i Samtale.
Poul's indtrængende Ord synes at tyde paa, at han har for- søgt at tilstaa Fru A. sine sømme Følelser, men Fru Alvilda er ikke for intet Verdensdame, der er vant til at høre saadanne Tilstaaelser. Hun smiler overbærende og hun slaar det hen for at drøfte med ham, hvor Fuldendelsen af det Maleri, hvormed hun vil overraske sin Mand, kan foregaa. Just som dette sker, ses Peter et godt Stykke nede i Havens Gange komme farende og forvildet se sig søgende omkring. Endelig faar han Øje paa de to. Aandeløs styrter han der hen.

Tekst:

Fru - Deres Mand vil slaa Jærn i Jyd, men han er selv en rigtig Råd - han
"Fru, - ~~Deres Mand~~ bedrager Dem. Kom øjeblikkelig med. - Det foregaar netop nu."

27

Det Litteratortue

På den med Fri Alverda i den ene Haand og
Pænt i den anden Haand, fra Parken -
de mest lige med lige Frydedag af
alle Ungerne der holdt her ventet
det lykkes dem dog at faa en Bil
og komme bort

Fru Alvilda's Bestyrtelse over den ejendommelige Meddelelse og den endnu ejendommelige Overbringer deraf kommer knap til Syne før Poul springer frem, tager hendes Haand, lægger sin egen paa Hjærtet og siger: Der kan De se - hvad det er for En, De er gift med - men jeg elsker Dem! -

Peter afbryder - der er intet Sekund at spille, om man skal komme tidsnok. Han tager dem begge ved Haanden og Haanden og halsør ned gennem Parken med dem.

Nr 27. Indenfor den lukkede Gitterport.

Hele Sværmen af Unger har besat Gitteret udenfor dig fra og spejder spændt efter at den mærkelige Mand skal komme igen. Peter med Fru Alvilda i den ene Haand og Poul i den anden kommer farende op gennem Haven. Da Peter faar Øje paa sine Forfølgere udenfor Gitteret, standser han pludselig op, hvorved Poul og den skønne Fru Alvilda, der ikke har kunnet standse Farten saa pludselig, kladder om Halsen paa hinanden, til stor Fryd, for Ungerne, der vifter og jubler og vræler. " Vi maa en anden Vej ud " raaber Peter, - vender om og farer afsted i ny Retning. Den er Ungerne vældig med paa - de klatrer efterhaanden ned.

Nr 28. Udenfor en anden Port til Folkeparken.

Ud af Porten kommer Peter, som ikke et Sekund slipper sine Ofre. Men et Stykke nede i Gaden, kommer langs Fortovet ved Gitteret hele Sværmen af Unger. De har forstaaet Peters Manøvre og vil nu tage ham i *Stetspærten.* De naar ham og hans Ledsagere og der opstaar et vældigt Postyr. Ungerne laver Halløj og trækker ham i de flagrende Frakkeskøder og *han* slaar om sig til højre og venstre. Da redder Poul Situationen ved at tilkalde en forbigående Bil. Med Møje og Besvær faar man sig anbragt.

Bilen suser af Sted - mens Ungerne raaber " Eh, Hurråh." Samtidigt er en stor *betjent* " langsomt, - men sikkert " kommet vandrede ned ad Fortouget. Som sædvanlig naar det Hele er forbi! Han vender sig næppe om efter Bilen, der suser væk i det Fjerne, men med et majestætisk Haandbevægelse siger han: " Passer Gaden! " Ungerne spredes -

Nr 29. 28. Udenfor Gadedøren.

Bilen kommer susende og stopper. Alle tre ud. Poul synlig nervøs - hvordan han skal faa betalt. Peter ser hans Kvide, fejer ham *grandios* til Side. "Lad mig"- Tager Hr Gummelstrups store Portemonne frem og rækker Chaufføren en 2 Kroner, som var det selve *Hotelpremien, han uddelte.*
- Alle ind i Hast.

Nr 29a. Trappegangen ved 5' Sal.

Alle forsigtigt op. Peter forrest. Han kigger gennem Nøglehullet ! - " Øjeblikket er kommet" hvisker han stolt til de andre og betyder dem at de yderst forsigtigt maa liste sig ind. - De er helt vanskabte i deres Bestræbelser for at gaa paa det yderste af Taa-spidserne.

Nr 30. Atelieret:

Temperaturen er steget. Gummelstrup animeret af Vine og Susses Skønhed. Susse udfolder, paa Gummelstrups Knæ, hele sit besnørende Væsens uimodstaaelige Magt. - Gummelstrup kysser paa Kinden.

De tre Sammensvorne sniger sig ind og staar en Tid og betragter det yndige Genrebillede. Poul med lyrisk Pathos paa den ene Side og Peter med indigneret Realisme paa den anden Side peger paa Synderen og siger til Fru Alvilda, hvis Mine skifter fra Verdensdamens Overlegenhed til Furiens Dysterhed: "Se, Deres Hr Gemal !" - Pludselig kan hun ikke styre sig længere - og farer frem, netop som Gummelstrup er ved at trykke det 25' Kys paa Susses ferskenbløde Fløjlskind - "Stop!" tordner hun. Gummelstrup taber Susse af Forskrækkelse - men forstaar, at nu gælder det at dokumenter sin Overlegenhed. Han strækker, rød og hed i Hovedet, truende Haanden ud og peger paa Poul.

Tekst:

"Træske Kvinde - Du har uden min Tilladelse sidet det Model for den Plastersmører der! "

Fru Alvilda vender ^(Ankloger) om og peger paa Susse, der himmelhenrykt over at denne ^{Ballade} har søgt hen til Poul. Fru Alvilda og hendes Ægtemage staar nu som to hvæsende Vilddyr over for hinanden og vælter en Ordstrøm af sig. - Ved Gummelstrups Replik har Poul vendt sig og forstaar, at Gummelstrup har set Billedet, somer bleven staaende fremme. Han farer hurtigt hen, snapper en Pensel og laver hurtigt med dybe Rynker, anden Frisure og højhalset Kjole Billedet om til en stramtandet ældre Dame (maaa evt. tages særskilt og i stor Format) Peter er faret ind bag Skærbrædtet og her i en Fart smøget Gummelstrups rummelige Habit af sig, og iført sig Badekaaben. Hans Ansigt har dog stadig over Skærbrædtet med usvækket Munterhed fulgt Opgøret mellem de to Ægtemager. - I samme Øjeblik som Gummelstrup med fornyet Kraft gentager sin Beskyldning og peger paa Peter, træder denne frem og siger med stor Overlegenhed og Ro - efter at være gaaet imellem Ægtefolkene og med en Haandbevægelse at have skaffet sig Ro. - De tager aldeles fejl Hr Gummel-

strup - Billedet forestiller slet ikke Deres Kone! - Samtidig holder han det forandrede Billede op foran den betattede Gummelstrup, der stivner af Rædsel og siger:

Tekst:

Svigermor - - føj for Satan!

og spytter det lige ind i Ansigtet. Poul griber med Begærlighed denne Haanmod hans Kunst og simulerer et kraftigt Raserianfald, hvorved han smækker Billedet ned over Gummelstrups skaldede Hoved, saa det gaar i Stykker og bliver hængende paa Skuldrene. Gummelstrup er lammet og vender sig nu mod Peter, der iført Badekaaben er traadt frem med Tøjet over Armen. " Tyveknægt " tordner han. Men Peter rækker ham sirligt Tøjet og siger

Tekst:

Ganske vist har jeg laant Deres Tøj - men til gengæld har De jo trøstet Dem med min Pige! Deres Kuvert har jeg taget Betaling for - 2Kr. uden Drikkepenge!

han Gummelstrup er mør. Hans Kone peger mod Døren og vakler der hen imod - Billedet om Halsen og Tøjet sløbende efter sig - stadig iført Drapperiet, der forneden lader skimte hans trinde Lægge, iført sribede Underpermissioner og Strømpebaand.

Just som Fru Alvilda, der gaar bagefter ham, naaer til Døraabningen, vender hun sig ~~og smiler~~ med et bedaarende Smil, som om intet var passeret, tilkaster hun Poul et lovende Blik, der faar ham til at fare hen og trykke et brændende Kys paa hendes fremstrakte Haand. Gummelstrup er ude af Syne. Peter og Susse er sprunget op paa Stolene - den ene med Flaske og Glas - den anden i sin Sejersglæde svinger en af de store, røde Hummere.

.....

.....

.....